

bảo vệ công trình đã được Nhà nước quy định.

Dựa vào lực lượng dân quân tự vệ của các xã ven đê, vùng phụ cận hồ chứa nước, công trình thủy lợi để tổ chức và huấn luyện việc tuần tra canh gác, bố trí lực lượng xử lý những trường hợp công trình bị hư hại, kết hợp với lực lượng thường trực chiến đấu đánh địch. Cần vận dụng chế độ huy động dân công thời chiến ở những khu vực này một cách thỏa đáng, đáp ứng yêu cầu về nhân lực cho tiền tuyến, cho sản xuất và cho bảo vệ đê điều và công trình thủy lợi.

5. Mỗi ngành, mỗi địa phương, mỗi cơ sở sản xuất và vùng dân cư trong khu vực được bảo vệ hoặc ở hạ lưu các hồ chứa nước phải có kế hoạch đề phòng tình huống xấu nhất; có phương án xử lý khi đê hoặc đập ngăn nước bị vỡ. Đặc biệt chú ý việc bảo vệ người, tài sản của Nhà nước, của tập thể và của nhân dân; nhanh chóng khôi phục hậu quả do kẻ địch gây ra, bảo đảm giao thông, thông tin liên lạc thông suốt, phục vụ chiến đấu và chiến đấu tốt.

6. Bộ Thủy lợi, Ủy ban nhân dân các cấp, các đồng chí thủ trưởng các ngành có liên quan cần tổ chức việc kiểm tra đôn đốc thực hiện chỉ thị này một cách nghiêm túc và khẩn trương. Đặc biệt các ngành quốc phòng, nội vụ, lao động, giao thông vận tải, Ủy ban kế hoạch Nhà nước, Nội thương, Lương thực và thực phẩm, Y tế, Đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh... phải phối hợp chặt chẽ với ngành thủy lợi để hướng dẫn cơ sở, giải quyết kịp thời mọi nhu cầu của công tác phòng, chống địch phá hoại đê điều và công trình thủy lợi.

Hà Nội, ngày 22 tháng 3 năm 1979

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

PHẠM HÙNG

QUYẾT ĐỊNH số 140-TTg ngày 21-4-1979
về áp dụng giá cước vận tải thống nhất ở các tỉnh miền Nam.

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

Căn cứ nghị định số 170-CP ngày 26-11-1964 của Hội đồng Chính phủ ban hành biểu cước vận tải hàng hóa bằng đường sắt, đường ô-tô và cơ giới đường sông:

Căn cứ tình hình tổ chức vận tải ở các tỉnh miền Nam sau khi đã cơ bản cải tạo xong lực lượng vận tải tư nhân, và thống nhất tiền lệ trong cả nước;

Theo đề nghị của Ủy ban Vật giá Nhà nước và Bộ Giao thông vận tải,

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1. -- Nay thi hành thống nhất ở các tỉnh miền Nam kể từ Quảng Nam - Đà Nẵng trở vào, hệ thống giá cước vận tải hàng hóa bằng đường sắt, đường ô-tô và cơ giới đường sông ban hành theo nghị định số 170-CP ngày 26-11-1964⁽¹⁾ của Hội đồng Chính phủ và hệ thống giá cước hành khách hiện hành ở các tỉnh miền Bắc.

Ủy ban Vật giá Nhà nước và Bộ Giao thông vận tải căn cứ tình hình cụ thể về cấp đường và chênh lệch giá xăng dầu, để hướng dẫn giá cước của các tuyến vận tải cho phù hợp với tình hình thực tế.

Điều 2. -- Các đồng chí Bộ-trưởng, thủ trưởng các cơ quan ngang Bộ, các cơ quan trực thuộc Hội đồng Chính phủ, Chủ tịch Ủy ban nhân dân các tỉnh và thành phố trực thuộc trung ương chịu trách nhiệm thi hành quyết định này theo sự hướng dẫn của Ủy ban Vật giá Nhà nước và Bộ Giao thông vận tải.

(1) In trong Công báo 1964, số 42, trang 792.

Điều 3. — Hệ thống giá cước vận tải hàng hóa, hành khách và các giá cước cụ thể nói trên bắt đầu thi hành từ ngày 1 tháng 6 năm 1979.

Hà Nội, ngày 21 tháng 4 năm 1979

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

PHẠM HÙNG

CHỈ THỊ số 165-TTg ngày 2-5-1979 về việc tổng kết 20 năm thực hiện Tết trồng cây của Hồ Chủ tịch.

Ngày 28 tháng 11 năm 1959 Hồ Chủ tịch đã phát động phong trào «Tết trồng cây» và từ đó phong trào trồng cây từng bước tiến lên và từng bước thu được nhiều thắng lợi. Cùng với phong trào trồng cây trong nhân dân, lực lượng trồng rừng quốc doanh cũng phát triển. Hệ thống cây và rừng trồng được của nhân dân và Nhà nước trong những năm qua đã một bước phát huy tác dụng về nhiều mặt: phục vụ công nghiệp, phục vụ sản xuất, đời sống, phục vụ văn hóa, xã hội, quốc phòng...

Tuy nhiên, bên cạnh những kết quả đạt được, công tác trồng cây gây rừng còn nhiều tồn tại và thiếu sót: đối chiếu với khả năng đất đai và lao động dồi dào của chúng ta, khối lượng cây và rừng trồng được vừa qua còn quá ít, chất lượng lại chưa tốt, hiệu quả kinh tế chưa cao, chưa đáp ứng yêu cầu cấp bách về phòng hộ và cung cấp lâm sản; việc tổ chức chỉ đạo thực hiện của các cấp chưa chặt chẽ liên tục; phong trào trồng cây phát triển không đều, nhất là ở miền núi còn quá yếu; ở các tỉnh miền Nam chỉ mới bắt đầu ở một vài nơi chưa đáng kể.

Để giúp các cơ sở phát huy những ưu điểm, tiến bộ, những kinh nghiệm đã có, đồng thời ra sức khắc phục những thiếu

sót đưa công tác trồng cây gây rừng tiến lên, cần tổ chức tổng kết 20 năm thực hiện «Tết trồng cây» của Hồ Chủ tịch.

1. Yêu cầu chung của đợt tổng kết này là đánh giá tình hình và kết quả cụ thể 20 năm trồng cây gây rừng của cả 3 khu vực gia đình, tập thể, quốc doanh trên các lĩnh vực kinh tế và kỹ thuật, tổ chức và quản lý, lãnh đạo, chỉ đạo và tổ chức thực hiện... làm cơ sở cho việc xác định chủ trương, phương hướng, biện pháp đẩy mạnh công tác trồng cây gây rừng, tiến lên.

2. Ủy ban nhân dân các cấp chịu trách nhiệm trong việc tổ chức tổng kết, lấy Ty làm nghiệp làm cơ quan thường trực, các ngành, các đoàn thể có liên quan cần có kế hoạch cụ thể tham gia việc tổng kết.

Việc tổ chức thực hiện phải làm gọn, nhẹ, chọn thời gian thích hợp, không phô trương hình thức, hết sức tiết kiệm thì giờ và chi phí.

3. Bộ Lâm nghiệp hướng dẫn chỉ đạo các địa phương, các ngành tổng kết.

4. Tổng cục Thống kê, Ban thi đua trung ương, Bộ Văn hóa và thông tin và các ngành có liên quan khác phối hợp với Bộ Lâm nghiệp trong việc hướng dẫn giúp đỡ các địa phương tiến hành đợt tổng kết.

Hà Nội, ngày 2 tháng 5 năm 1979

K.T. Thủ tướng Chính phủ

Phó thủ tướng

VÔ CHỈ CÔNG

CHỈ THỊ số 187-TTg ngày 17-5-1979 về việc xây dựng kế hoạch Nhà nước năm 1980.

Kế hoạch Nhà nước năm 1980 có vị trí rất quan trọng, vì là kế hoạch năm cuối thực hiện các nhiệm vụ, mục tiêu của kế hoạch 5 năm 1976 — 1980 và